

[Hanne Budtz.]

gøre en undtagelse for f. eks. kunstnere og politikere, medlemmer af det høje ting, herunder naturligvis statsministre, der oven i købet reklamerer deri — det være sig så for nok så god en sag.

Tænk man sig en samtale optaget i land til senderen ude på det store hav, har jeg forstået lovforslaget sådan, at den interviewende medarbejder på den ene side af bordet gør sig skyldig i en strafbar handling, medens den, der sidder på den anden side af bordet, politikeren eller måske den højtærede minister selv, altså ville være straffri, medmindre han tog ud om bord, for bare man går om bord, skulle det altså være strafbart at medvirke.

Det vil altså være en stor risiko at begive sig om bord på et såkaldt piratskib. I de gode gamle dage ordnede Kronborgs kanoner sådan en sag; men her drejer det sig om noget så moderne som et stilleliggende skib. Det må jo være en stor trøst, at den grundsetning er fastslået: nok borde, men ikke beskyde, selv om jeg forstår, at der er dukket en ny fare op, som man vel kunne kalde pirater over pirater. Og så vil det jo blive strafbart at udleje kontorer, levere og transportere materiale. Efter de bemærkninger, det ærede medlem hr. K. B. Andersen var inde på om lytterforeninger, ville det også være ganske interessant at høre, om det ville være strafbart at være medlem af en sådan lytterforening, som vil støtte en sådan sender, for det må vel kaldes et varigt tilhørsforhold at være medlem af en sådan organisation. Man helgarderer sig i forslaget.

Endelig er der det, at det ville være strafbart at være annoncør i det åbne hav eller i lufrummet. Reklamens gud, Mercur — man må ikke tro, jeg ved mine sammenligninger her overhovedet nævner navnet på nogen privat eller såkaldt piratsender; det har jeg ikke tænkt mig, det ville jo være at gøre reklame ikke mindst i Danmarks radio — men reklamens gud har naturligvis „bundet sig under fod de skønne sandaler“ og er på sine vinger fløjet gennem lufrummet til protest mod dette forslag. Annoncørerne ser vel også i øjnene, at de let kan blive erstattet af udenlandske annoncører, som det ærede medlem hr. Harald Nielsen også var inde på. Og det er da klart, at navnlig

reklamebranchen har sin interesse i at kunne være med i private sendere; jeg kan oplyse, at i hvert fald et medlem af min gruppe, det ærede medlem hr. Haunstrup Clemmensen, synes det. Det er naturligvis en hæderlig handelsmæssig interesse at reklamere, og det er måske ikke helt tilfældigt, at Dante i sin Guddommelige Komædie — jeg beder den højtærede minister være overbevist om, at det ikke er denne forhandling, jeg betragter som en guddommelig komædie — lader digteren, sluppet vel gennem helvede og skærsilden til det jordiske paradys, beskue planet-himmelen og se planeten Merkur som hjemsted for dem, som udrettede gode gerninger mere for ærgerrighed end for Gud. Men skuende højt og højere over alt dette falder digteren afmægtig og blændet om, thi her, ved den pure retfærdighed, er grænsen for, hvad en dødelig kan besynge. Der er grænser for, hvad vi dødelige kan nå til af retfærdighed, og min gruppe tror ikke, og jeg tror ikke, at den højtærede minister kan nå den rette retfærdighed ved sit forslag, men han ville nærme sig den, hvis han ville tage vort forslag, som skal behandles bagefter, med i betragtning.

Jeg tror også, den højtærede minister skulle være varsom med i et forslag som dette at medtage ændringer af almindelige straffelovsnormer som de i straffelovens §§ 6-9 gældende, nemlig om jurisdiktionen for dansk straffemyndighed. Jeg vil ikke komme nærmere ind på det her ved første behandling, men vi må se nærmere på det i udvalget.

Den højtærede minister har altså givet sit forslag en rent teknisk begrundelse. Jeg gentager, at mit parti er enigt i, at internationale aftaler skal overholdes. Vi vil gerne i udvalget se nøje på de konventioner, Danmark har indgået, formålet med dem, hvornår de er vedtaget o.s.v.

Det ærede medlem hr. K. B. Andersen nævnte resolutionen fra Nordisk Råd, som ganske vist kun nogle af Nordisk Råds medlemmer, men et flertal, har vedtaget. Den går ganske rigtigt ud på en henstilling om at sikre gennemførelsen af det internationale radioreglement, men der er intet i denne udtalelse, som angiver, at noget sådant skal ske ved monopolisering og kriminalisering. Jeg erindrer om, at andre